Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 13. Den 1. April 1855. Priis: 6 ß pr. Expl.

Om Præstedømmet.

Uddrag af Josephs Smiths Historie for 1840.

(Af Deseret News, den 5te October 1854).

Som Hjælp til at undersøge Lærdommen om Præstedømmet, saa vigtig for denne saavel som for efterfølgende Generation, vil jeg skride frem til at uddrage denne Gjenstand saavidt, som det lader sig gjøre, fra det Gamle og Nye Testamente.

I de hellige Skrifter er der omtalt tvende Præstedømmer, nemlig: det melchisedekske og det aaronske eller levitiske. Endskjøndt der er to Præstedømmer, indbefatter dog det melchisedekske Præstedømme det aaronske eller levitiske, og er det store Hoved, og holder den høieste Myndighed, som tilhører Præstedømmet, og Guds Riges Nøgler i alle Verdensaldere indtil den sildigste Afkom paa Jorden, og er Kanalen gjennem hvilken al Kundskab, Lærdom, Saliggjørelsens Plan og enhver vigtig Gjenstand er aabenbaret fra Himmelen.

Dets Indstiftelse var før „denne Jords Grundvold blev lagt, eller da Morgenstjernerne sang tilsammen, eller Guds Sønner jublede af Fryd," og er det høieste og helligste Præstedømme, og er efter Guds Søns Orden, og alle andre Præstedømmer er blot Dele, Forgreninger, Kræfter og Velsignelser, som henhøre til samme, og som holdes, controlleres og styres af det. Det er Kanalen, hvorved den Almægtige begyndte at aabenbare sin Herlighed i Begyndelsen af denne Jords Skabelse og hvorved han har vedblevet at aabenbare sig til Menneskenes Børn indtil nærværende Tid, og hvorved han vil kundgjøre sine Hensigter indtil Tidens Ende.

Begyndende med Adam, som var den første Mand, hvilken er talt om i Daniel at være den "Gamle af Dage;" eller med andre Ord, den første og ældste af Alle, den store S t a m f a d e r, om hvilken det er sagt paa et andet Sted, at han er Michael, fordi han var den Første og Alles Fader, ikke blot formedelst Stammen, men ogsaa den Første til at holde de aandelige Velsignelser, til hvilken bekjendtgjordes Planen for Ordinancerne til Frelse for hans Afkom indtil Enden, og for hvem Christus først aabenbaredes, og ved hvem Christus er bleven aabenbaret fra Himmelen og vil vedblive at aabenbares herefter. Adam holder Nøglerne til Tidernes Fyldes Uddeling (Dispensation), d. e. alle Tiders Uddeling

er bleven og vil blive aabenbarede formedelst ham fra Begyndelsen indtil Christus, og fra Christus indtil Enden af alle Uddelinger, som skal aabenbares; Ephes. 1, 9. 10: „idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed efter den velbehagelige Beslutning, hvilken han forud fattede hos sig selv, at oprette en Huusholdning i Tidernes Fylde, for at samle Alt under Eet i Christo, baade det, som er i Himlene og paa Jorden udi ham.“

Den hos ham selv fattede Beslutning i at rulle op Forhænget for den sidste Uddelings Begivenhed, er, at alle Ting, henhørende til den Uddeling, skal blive udført nøiagtigen i Overeensstemmelse med de foregaaende Uddelinger.

Og atter: Gud besluttede hos sig selv, at der skulde ikke blive en evig Fylde indtil enhver Uddeling skulde fuldføres og samles sammen til Eet, og at Alt hvad der skulde samles under Eet i hine Uddelinger til den samme Fylde og evige Herlighed skulde være i Christo Jesu; derfor forordnede han Ordinancerne til at være de samme stedse og altid og satte Adam til at vaage over dem, til at aabenbare dem fra Himmelen til Mennesket eller at sende Engle til at aabenbare dem; Ebr. 1, 14. „Ere de ikke alle tjenende Aander, udsendte til Tjeneste for dem, som skal arve Salighed?“

Disse Engle er under Bestyrelse af Michael eller Adam, som handler under Herrens Veiledning. Af ovenstaaende Skriftsted erfare vi, at Paulus fuldkommen forstod Guds Hensigter i Henseende til hans Forbindelse med Mennesket og den herlige og fuldkomne Orden, som han grundlagde hos sig selv, hvorved han udsendte Kraft, Aabenbaringer og Herlighed.

Gud vil ikke anerkjende den, som han ikke har kaldet, bestikket og udvalgt. I Begyndelsen kaldede Gud Adam ved sin egen Røst. See 1 Moseb. 3, 9. 10. „Og Herren kaldte ad Adam og sagde til ham: hvor er Du? Og han sagde: jeg hørte din Røst i Haven og frygtede; thi jeg var nøgen og skjulte mig.“ Adam modtog Befalinger og Underviisning af Gud; dette var Ordenen fra Begyndelsen.

At han modtog Aabenbaringer, Bud og Anordninger (Ordinancer) i Begyndelsen er udenfor al Modsigelse; hvorledes kunde de ellers begynde at fremføre Offer for Gud paa en antagelig Maade? Og om de offrede Offer, maatte de være bemyndigede dertil ved Ordination. Vi læse i 1 Moseb. 4, 4. „at Abel bar frem af sin Hjords første Affødning og af deres Fedme, og Gud saae med Velbehag til Abel og til hans Madoffer.“ Og atter: Ebr. 11, 4. „Ved Tro offrede Abel Gud et bedre Offer end Cain, og ved den fik han det Vidnesbyrd, at han var retfærdig, idet Gud bevidnede sit Velbehag i hans Gaver; og ved den taler han endnu, alligevel han er død.“ Hvorledes taler han endnu? Han opfyldte og ærede det Præstedømme, som var paalagt ham og døde som en retfærdig Mand, og derfor er han bleven en Guds Engel, idet han har modtaget sit Legeme fra Døden og holder endnu Nøglerne til sin Uddeling, og sendtes ned fra Himmelen til Paulus for at meddele ham trøstende Ord og give ham Kundskab om Gudsfrygtigheds Hemmeligheder.

Og hvis dette ikke var Tilfældet, vil jeg spørge, hvorledes vidste Paulus saameget om Abel, og hvorfor skulde han berøre, at Abel talte efter sin Død? — Følgelig, at han talte efter at han var død, maatte skee derved, at han blev sendt ned fra Himmelen som en tjenende Engel.

Saadan er Præstedømmets Natur; Enhver holder Præsidentskabet over sin Uddeling, og Een holder Præsidentskabet over dem alle, nemlig Adam; og Adam modtog sit Præsidentskab og sin Myn-

dighed fra Herren, men kan ikke erholde Fylden indtil Christus faaer underlagt Faderen Riget, hvilket vil skee ved Enden af den sidste Uddeling.

Præstedømmets Kraft, Herlighed og Velsignelser kunde ikke vedblive hos dem, som modtog Ordination, uden forsaavidt som deres Retfærdighed vedvarede; thi Cain, endskjøndt han ogsaa var bemyndiget til at offre Offer, blev fordømt, da han ikke gjorde det i Retfærdighed. Det viser tydeligt, at Anordningerne maa holdes paa den selvsamme Maade, som Gud har beskikket; ellers vil deres Præstedømme bringe dem Forbandelse istedenfor Velsignelse.

Om Cain havde opfyldt Retfærdighedens Lov som Enoch gjorde, kunde han have vandret med Gud alle sine Levedage, og aldrig gaaet Glip af nogen Velsignelse. — 1 Moseb. 5, 22. „Og Enoch vandrede med Gud, efter at han havde avlet Methusela, tre hundrede Aar, og avlede Sønner og Døttre; og Enochs ganske Alder var 365 Aar; og Enoch vandrede med Gud, og han var ikke mere, thi Gud tog ham." Nu, denne Enoch bevarede Gud for sig selv, at han skulde ikke døe den Gang og beskikkede ham en Tjeneste for de terrestriale Legemer, hvorom der ikkun lidet er bleven aabenbaret. Han opbevaredes saaledes til Præsidentskabet over en Uddeling, og mere skal blive sagt om ham og terrestriale Legemer i en anden Afhandling. Han er en tjenende Engel til at tjene dem, som skal arve Salighed, og aabenbarede sig for Judas, ligesom Abel for Paulus; derfor taler Judas om ham i sit almindelige Brevs 14 og 15 Vers: „Og Enoch, den syvende fra Adam, spaaede, der han sagde: see, Herren kommer med sine mange tusinde Hellige."

Paulus var ogsaa bekjendt med denne Personlighed og modtog Underviisning af ham: Ebr. 11, 5. „Formedelst Tro blev Enoch forandret, at han ikke skulde see Døden og blev ikke funden, fordi Gud forvandlede ham; thi før han blev forvandlet havde han det Vidnesbyrd, at han behagede Gud. Men uden Tro er det umuligt at behage ham; thi det bør den, som kommer frem for Gud, at troe, at han er til, og at han aabenbarer sig for dem, som flittigen søge ham."

Læren om Forvandlingen (Translation) er en Kraft, som tilhører dette Præstedømme. Der gives mange Ting, henhørende til Præstedømmets Kræfter og sammes Nøgler, som har været hemmeligholdt fra Verdens Grundvold blev lagt; de er skjulte for de Vise og Forstandige for at aabenbares i de sidste Tider.

Mange kan have formodet, at Læren om Forvandlingen (Translation) forstaaes saaledes, at Mennesket umiddelbart blev tagen ind i Guds Nærværelse og i en evig Fylde, men dette er en feilagtig Forestilling. Deres Boligs Sted er af den terrestriale Orden, og et Sted, beredt for saadanne Personligheder, holdes i Beredskab, idet de blive tjenende Engle for mange Planeter og for Saadanne, som endnu ikke have annammet den Grad af Fylde, som de, der er opstandne fra de Døde. See Ebr. 11, 35. „Andre bleve martrede, men toge ikke mod Befrielse, at de maatte erholde en herligere Opstandelse."

Af dette er det klart, at der var en bedre Opstandelse, ellers vilde Gud ikke have aabenbaret det for Paulus. Hvori kan der da siges en bedre Opstandelse? Denne Adskillelse er gjort mellem Læren om den virkelige Opstandelse og den ovenfor berørte Forvandling (Translation). Denne bestaaer i en Befrielse fra Legemets Marter og Lidelser, men deres Tilværelse vil forlænges i Henseende til Tje-

nestens Arbeider og Møie, førend de kan indtræde i en saa stor Hvile og Herlighed som Opstandelsen.

Paa den anden Side de, som bleve martrede og ikke modtog Befrielse, erholdt en øieblikkelig Hvile fra deres Arbeide. See Aabenb. 14, 13. „Og jeg hørte en Røst fra Himmelen, som sagde: Salige ere de Døde, som dø i Herren herefter, thi de skulle hvile fra deres Arbeider, men deres Gjerninger følger med dem."

De hvile fra deres Arbeider for en lang Tid, og dog holdes deres Arbeide i Beredskab for dem, at de tillades at gjøre de samme Arbeider efter at de modtage en Opstandelse for deres Legemer. Men vi vil forlade denne Gjenstand og den om terrestriale Legemer til en anden Gang, for at behandle dem mere fuldstændig.

Den næste store Over-Patriark, som holdt Præstedømmets Nøgler, var Lamech. See 1 Moseb. 5, 28. 29. „Og Lamech var hundrede og to og firesindstyve Aar gammel og avlede en Søn; og han kaldte hans Navn Noa, og sagde: denne skal trøste os i vor Kummer og vore Hænders Arbeide paa Jorden, hvilken Herren haver forbandet." Præstedømmet vedvarede fra Lamech til Noa; 1 Moseb. 6, 13. „Da sagde Gud til Noa: alt Kjøds Ende er kommen for mit Ausigt, thi Jorden er fyldt med Vold af dem; og see jeg vil fordærve dem med Jorden."

Saaledes seer vi, at dette Præstedømmes Nøgler bestod i at modtage Jehova's Røst, at han talede med ham paa en fortrolig og venlig Maade, at han lod ham vedblive med Nøglerne, Pagterne, Kraften og Herligheden, hvormed han havde velsignet Adam i Begyndelsen; og at offre Offer, hvilket skal fortsættes i den sidste Tid; thi alle Anordninger og Pligter, som nogensinde er bleven fordret af Præstedømmet under den Almægtiges Bestyrelse og efter hans Befalinger i nogen af Uddelingerne, skal alle haves i den sidste Uddeling, derfor skal alle Ting, som havdes under Præstedømmets Authoritet i nogen af de forrige Perioder, faaes igjen, og tilveiebringe Gjenoprettelsen, som er omtalt af alle de hellige Propheter; da skal Levi Sønner offre Herren et velbehageligt Offer. See Malach. 3, 3. „Og han skal sidde at rense og smelte Sølvet, og han skal rense Levi Børn og luttre dem som Guldet og som Sølvet; da skal Herren have dem, som fremføre Madoffer i Retfærdighed."

Det vil være nødvendigt her at gjøre nogle faa Bemærkninger om Lærdommen, fremsat i ovenstaaende Anførsel, fordi det er almindelig antaget, at Offring var aldeles afskaffet, naar det store Sonoffer var offret, og at der ikke vil behøves nogen Anordning (Ordinance) for Offer i Fremtiden, men de, som paastaae det, er sikkerlig ikke bekjendte med Præstedømmets Pligter, Rettigheder og Myndighed, ei heller med Propheterne.

At offre Offer har stedse været forenet med og udgjort en Deel af Præstedømmets Pligter. Det begyndte med Præstedømmet og vil vedblive fra Slægt til Slægt indtil Christus kommer. Vi har hyppigen omtalt Offringen af Offer af den Allerhøiestes Tjenere i Oldtiden før Moseloven; hvilke Ordinancer vil fortsættes, naar Præstedømmet er gjenoprettet med al dets Myndighed, Kraft og Velsignelser.

Elias var den sidste Prophet, som holdt Nøglerne til dette Præstedømme, og som før den sidste Uddeling vil gjenoprette Myndigheden og levere dette Præstedømmes Nøgler, paa det alle Ordinancer maa blive forvaltede i Retfærdighed. Det er sandt at Frelseren havde

Myndighed og Magt til at meddele denne Velsignelse; men Levi Sønner vare altfor fordomsfulde. „Og jeg vil sende Elias, Propheten, før Herrens store og forfærdelige Dag osv." Hvorfor sende Elias? Fordi han holder Nøglerne til Myndigheden at forvalte alle Præstedømmets Ordinancer, og uden at den rette Authoritet gives, kan Ordinancerne ikke forrettes i Retfærdighed.

Det er en meget herskende Mening, at Offrene, som offredes, blev aldeles fortærede. — Dette var ikke Tilfældet; hvis I læser 3 Moseb. 2, 2. 3., vil I see, at Præsterne tog en Deel som en Indkommelse, og offrede det for Herren, medens det Tiloversblevne bevaredes til Præsternes Underholdning; saa at det Hele af Offrene fortæres ikke paa Alteret — men Blodet stænkes omkring og det Fede og visse andre Dele fortæres.

Disse Offringer, saavelsom enhver Ordinance, henhørende til Præstedømmet, vil, naar Herens Tempel skal bygges og Levi Sønner renses, vorde fuldelig gjenoprettede og forvaltede med alle Kræfter, Forgreninger og Velsignelser. Dette var og vil stedse finde Sted, naar det melchisedekske Præstedømmes Kræfter er tilstrækkelig aabenbaret; hvorledes kan ellers Gjenoprettelsen af alle Ting, talt om af alle de hellige Propheter tilveiebringes? Det er ikke at forstaaes saaledes, at Moseloven skal indføres igjen med alle dens Skikke og forskjellige Ceremonier; dette er ingensinde talt om af Propheterne; men hine Ting, som existerede før Mose Dage, nemlig Offring, vil fortsættes.

Maaskee Nogle vil spørge, hvad Nødvendighed er der for Offring, siden det store Offer blev offret? Hertil svares: om Tro, Omvendelse og Daab fandt Sted før Christi Dage, hvorfor er de samme Ting nødvendige efter den Tid? Præstedømmet er kommet ned i regelmæssig Slægtfølge fra Fader til Søn gjennem deres efterfølgende Generationer. (See Pagtens og Lærdommens Bog).

Joseph Smiths Levnetsløb.

1835. (Fortsat fra Pag. 190.)

Efter disse Bemærkninger voterede de eenstemmigen, som havde arbeidet paa Bygningen, at de vilde vedblive at arbeide derpaa, indtil Huset var fuldendt.

Præs. S. Rigdon beskikkedes til at give Haandspaalæggelse og velsigne i Herrens Navn.

Præsidenterne blev velsignede; og Reynolds Cahoon, Hyrum Smith og Jared Carter, Bygnings Committeen, (de to sidste) endskjøndt fraværende, blev dog deres Rettigheder i Huset forbeholdte.

Følgende er Navnene paa dem, som blev velsignede ifølge deres Arbeide paa Herrens Huus i Kirtland og paa dem, som offrede til dets Opbygning:

Søndag Eftermiddag den 8de Marts.

Sidney Rigdon.
Joseph Smith, jun.
F. G. Williams.
Joseph Smith, sen.
Oliver Cowdery.
N. K. Whitney.
Reynolds Cahoon.
Hyrum Smith.
Jared Carter.

Jacob Bump.
Artemas Millet.
Alpheus Cutler.
Asa Lyman.
Josiah Butterfield.
Noah Packard.
James Putnam.
Isaak Hill.
Edm. Durfee, sen.
Edm. Durfee, jun.
Gideon Ormsby.
Albert Miner.
Ira Ames.
Salmon Gee.
Peter Shirts.
Isaak Hubbard.
Horace Burgess.
Dexter Stillmann.
Amos F. Herrick.
Mayhew Hillmann.
William Carter.
William Burgess.
Giles Cook.
Almon Sherman.
Warren Smith.
Moses Bailey.
Sibe Ives.
Andrew H. Aldrich.
Ebenezer Jennings.
Oliver Granger.
Orson Johnson.
James Lake.
William Redfield.
Cyrus Lake.
Harvey Smith.
Isaak Cleveland.
William Barker.
Samuel S. Brannan.
John Wheeler.
Henry Baker.
William Fisk.
Henry Wilcox.
George Gee.
Lorenzo Young.
David Clough.
James Durfee.
Joseph Coe.
Thomas Gates.
Loren Babbit.
Blake Baldwin.
Joseph B. Bosworth.
Maleum C. Davis.
Jaman Aldrich.
John Young, sen.
Ezra Strong.
Joel Mc. Withy.
Matthew Foy.
James Randall.
John P. Green.
Aaron P. Lyon.
Thomas Burdick.
Truman Wait.
Edmund Bosley.
William Bosley.
William Perry.
Don Carlos Smith.
Shadrack Roundy.
Joel Johnson.
Oliver Higley.
Evan M. Green.
Levi Osgood.
Alpheus Harmon.
Joseph C. Kingsbury.
Ira Bond.
Z. H. Brewster.
Samuel Thomson.
John Ormsby.
Luman Carter.
John Smith.
Samuel H. Smith.
Thomas Fisher.
Starry Fisk.
Amos R. Orton.
Gad Yale.
John Johnson.
John Tanner.
Henry G. Sherwood.
Sidney Tanner.
Joseph Tippits.
Robert Zvigley.

Erastus Babbit.
Samuel Canfield.
Phineas H. Young.
Samuel Rolfe.
Calvin W. Stoddard.
Josiah Fuller.
Erastus Rudd.
Isaak G Bishop.
Roswell Murray.
Benjamin Wells.
Nehemiah Harman.
Oliver Wetherby.
Thomas Hancock.
Joshua Grant.
William Draper.
Ransom V. Beuren.
Tunis Rappellee.
John Reed.
Samuel Wilcox.
Benjamin Johnson.

Velsignelserne og Ordinationerne for særskilte Individer af de Foregaaende, var følgende: Reynolds Cahoon, Jacob Bump og Artemas Millet bleve velsignede med Himmelens Velsignelser og en Ret i Herrens Huus i Kirtland i Forhold til det Arbeide og den Omkostning, de havde anvendt derpaa.

Alpheus Cutler, Asa Loman, Josiah Butterfield, Noah Packard, Jonas Putnam og Isaak Hill modtog den samme Velsignelse. Den anbragte Velsignelse var i Overeensstemmelse med enhver Mands Arbeide eller Gave; og som Tilgift lovede Elder Packard Viisdom og Dygtighed til at forkynde Evangeliet. Edmund Durfee sen., Edmund Durfee jun. og Gideon Ormsby modtog den samme Velsignelse; og Edmund Durfee jun. ordineredes til en Ældste. Albert Miner, Ira Ames, Salmon Gee, Peter Shirts, Isaak Hubbard og Horace Burgess bleve velsignede; og P. Shirts og H. Burgess ordineredes til Ældste. Dexter Stilman, Amos F. Herrick og Matthew Hillman velsignedes. William Burgess, Jaman Aldrich og John Young sen. velsignedes. Giles Cook jun. og M. C. Davis bleve velsignede og ordinerede til Ældste. William Carter, som var blind, lovedes at faae sit Syn igjen, om han blev trofast. Ezra Strong, Joel Mc Withy, Matthew Foy, James Randall og Aaron C Lyon velsignedes. John P. Green ordineredes til en Missionær at gaae til Lamaniterne, efter at Andre har aabnet Døren, med Forjættelse at samle mange til Zion og efter endt Mission at vende tilbage med stor Glæde for at nyde sin Families Velsignelser. Thomas Burdick, Truman Wait og Edmund Bosley velsignedes, og det blev sagt Ældste Bosley, at Gud havde et Arbeide for ham til at gaae og prædike Evangeliet for denne Tids sekteriske Præster, spørge efter dem, søge dem op, hvorsomhelst han kunde opspore dem, og prædike Evangeliet for dem, enten de vilde høre det eller ikke. William Bosley og William Perry velsignedes og ordineredes til Ældste. Don Carlos Smith blev velsignet med Forjættelse om Viisdom til at forkynde Evangeliet og ligeledes til at skrive med Viisdom. Shadrach Roundy, Joel Johnson og Oliver Higbee velsignedes.

Sluttet til i Morgen.

Den 8de Marts. — Mødte ifølge Bestemmelsen. Evan M. Green, Levi Osgood, Alpheus Harman, Joseph C. Kingsbury, Ira Bond, Z. H. Brewster, Samuel Tompkins, John Ormsby, Lyman Carter, John Smith, Samuel H. Smith, Thomas Fisher, Starry Fisk, Amos R. Orton og Almon Sherman velsignedes. Amos R. Orton ordineredes til en Ældste og en Missionær til Lamaniterne. Andrew H. Aldrich, Thomas Bailey, Seba Joes, Ebenezer Jennings, Oliver Granger, Orson Johnson,

Warren Smith, James Lake og William Redfield velsignedes; og W. Redfield ordineredes til en Ældste. Cyrus Lake, Harvey Smith, Isaac Cleveland, William Baker, Samuel S. Brannan, John Wheeler, Henry Baker, William Fisk, Henry Wilcox, George W. Gee, David Clough og Lorenzo Young velsignedes; og Ældste Young beskikkedes som Missionær for Lamaniterne. James Durfee, Joseph Coe, Thomas Gates, Loren Babitt, Blake Baldwin og Joseph B. Baldwin velsignedes. John Johnson, John Tanner og Gad Yale velsignedes; og Gad Yale, som var een, der gik til Brødrenes Hjælp i Missouri, velsignedes overeensstemmende dermed. Henry G. Sherwood, Sidney Tanner, Joseph H. Tippits, Robert Quigley og Erastus Babbit velsignedes; og Samuel Canfield blev velsignet og ordineret til en Ældste. Phineas H. Young, Samuel Rolfe og Calvin H. Stoddard velsignedes; og Ældste Young ordineredes til Missionær for Lamaniterne. Erastus Rudd, Josiah Fuller, Isaak H. Bishop, Roswell Murray, Benjamin Wells, Nehemiah Harman, Thomas Hancock, Oliver Wetherby, Joshua Grant jun., William Draper jun., Ransom Van Buren, Tunis Rappellee, John Rudd og Samuel Wilcox velsignedes. Moses Martin, som gik til Missouri, udvalgtes til at blive een af de Halvfjerdsindstyve og velsignedes: Om Du ikke er renset, vil Du ikke være istand til at udføre din Bestilling. Du vil falde i Snarer og i Fjendernes Hænder, som vil tage dit Liv; Du maa begynde at gjøre en fuldkommen Forandring med Dig selv.

Oliver Cowdery, Skriver.

Følgende henhører til de Halvfjerds, men deres Ordinationers Datum vides ikke med Vished: Milo Andrews, Joseph Winchester, Zerubbabel Snow, Herman T. Hyde, Henry Brown, Nelson Higgins, (Hezekiah Fisk velsignedes, men var ikke een af de Halvfjerds), Henry Beaman, Jesse Huntsman, Royal Barney, Zebedee Coltrin, Henry Herriman og Lorenzo Barnes. James L. Thompson blev velsignet, men ikke ordineret.

Kirtland den 12te Marts 1835. — Denne Aften forsamledes de Tolv, og Raadet aabnedes af Præsident Joseph Smith jun., og han foreslog at tage vor første Mission gjennem de østlige Stater til Atlanterhavet og holde Conferencer i Nabolauget af Kirkens forskjellige Grene for det Øiemed at ordne alle nødvendige Ting for deres Velfærd.

Det blev foreslaaet, at de Tolv skulde forlade Kirtland den 14de Mai, hvilket eenstemmigen antoges.

Derefter foresloges, at under deres nærværende Mission skulde Ældste Brigham Young aabne Døren for Josephs Levning, som boer iblandt Hedningerne, hvilket antoges.

Det blev foreslaaet og voteret, at de Tolv skulde holde deres første Conference i Kirtland den 2den Mai; i Westfield, New York, den 9de Mai; i Freedom, N. Y. den 22de Mai; i Lyonstown, N. Y. den 5te Juni; paa Pillow Point den 19de Juni; i West Loboro', Upper Canada, den 29de Juni; i Johnsbury, Vermont, den 17de Juli; i Bradford, Massachusetts den 7de August; i Dover, New Hampshire den 4de September; in Saco, Maine, den 18de September; Farmington, Maine, den 2den October.

Orson Hyde,
Wm. E. Mc Lellin,
Skrivere.

Kirtland den 28de Marts. Denne Eftermiddag mødte de Tolv i Raad og Tiden anvendtes til almindelig Bekjendelse. Idet vi kaste et Blik tilbage paa vor tilbagelagte Løbebane, føle vi os til-

fredse, men føle os ogsaa tilskyndede at bekjende, at vi ikke har opfattet Vigtigheden af vor Kaldelse i den Grad, som vi burde; vi har været overfladiske og daarlige og feilet i mange Ting. For alt dette har vi bedet vor himmelske Fader om Tilgivelse; og hvori vi haver bedrøvet eller saaret Præsidentskabets Følelser, beder vi om Tilgivelse. Tiden, naar vi er i Begreb med at adskilles, er nær; og naar vi skal mødes igjen, veed alene Gud; vi føler derfor til at anmode ham, som vi har erkjendt at være Prophet og Seer, at han anraaber Gud for os, om at erholde en Aabenbaring (hvis det er rigtigt), at vi kan see paa den, naar vi er adskilte, og vore Hjerter derved blive trøstede. Vor Værdighed har ikke indgivet os at gjøre denne Anmodning, men vor Uværdighed. Vi har forenede bedet Gud, vor himmelske Fader, at forunde os gjennem hans Seer, en Aabenbaring af hans Sind og Villie angaaende vor Pligt i den kommende Tid, ja en stor Aabenbaring, som vil udvide vore Hjerter, trøste os i Modgang, og opmuntre vort Haab, naar vi er omgivne af Mørkets Magt.

Orson Hyde,
Wm. E. Mc. Lellin,
Skrivere.

Til
Præsident Joseph Smith jun., Kirtland, Ohio.

For at imødekomme ovenstaaende Anmodning, anraabte jeg Herren og modtog som Svar følgende

Aabenbaring om Præstedømme.

Der er tvende Præstedømmer i Kirken, nemlig: det melchisedekske og det aaronske, som indbefatter det levitiske Præstedømme. Aarsagen, hvorfor det første kaldes det melchisedekske Præstedømme, er, fordi Melchisedek var en saadan stor Ypperstepræst. For hans Tid kaldtes det: det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden; men af Agtelse eller Ærefrygt for det høieste Væsens Navn kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, for at undgaae at gjentage hans Navn for ofte, Præstedømmet efter Melchisedek, eller det melchisedekske Præstedømme.

Alle andre Autoriteter eller Embeder i Kirken er Tillæg til dette Præstedømme; men der er to Hovedafdelinger: det ene er det melchisedekske Præstedømme og det andet er det aaronske eller levitiske Præstedømme.

En Ældstes Embede henhører under det melchisedekske Præstedømme. Det melchisedekske Præstedømme indeholder Retten til Præsidentskabet og har Magt og Myndighed over alle Embeder i Kirken, i alle Verdens Tidsaldere, til at forvalte i aandelige Ting.

Præsidentskabet over Ypperstepræstedømmet efter Melchisedeks Orden har Ret til at forvalte alle Embeder i Kirken.

Ypperstepræsterne efter Melchisedeks Præstedømmes Orden har Ret til at forvalte Embederne i deres eget Kald under Præsidentskabets Bestyrelse, og gjøre Tjeneste i aandelige Ting, og ligeledes i en Ældstes, Præsts (af den levitiske Orden), Lærers, Diacons og Medlems Embede.

En Ældste har Ret til at forvalte en Ypperstepræsts Embede, naar denne ikke er tilstede.

Ypperstepræsten og Ældsten skulle gjøre Tjeneste i det Aandelige, overeensstemmende med Kirkens Pagter og Befalinger; og de have Ret til at forvalte alle disse Embeder i Kirken, naar ingen høiere Autoriteter er nærværende.

Det andet Præstedømme kaldes Aarons Præstedømme, fordi det blev overdraget Aaron og hans Sæd igjennem alle deres

Slægter. Aarsagen, hvorfor det kaldes det mindre Præstedømme, er, fordi det er et Tillæg til det større eller melchisedekske Præstedømme, og har Magt til at tjene i de ydre Anordninger. Bispedømmet er Præsidentskabet for dette Præstedømme og har sammes Nøgler eller Myndighed. Ingen har lovlig Ret til dette Embede, til at have dette Præstedømmes Nøgler, med mindre han er en virkelig Efterkommer af Aaron. Men da en Ypperstepræst af Melchisedeks Præstedømme har Myndighed til at forvalte alle de mindre Embeder, kan han forvalte en Biskops Embede, naar der ikke kan findes nogen virkelig Efterkommer af Aaron, forudsat at han er kaldet og affondret og ordineret til denne Magt ved det Præsidentskabs Hænder, der hører til Melchisedeks Præstedømme.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste April.

Saavel i dette som andre Numere af Stjernen er forskjellige Afhandlinger indrykkede angaaende det hellige Præstedømme til Belærelse for de Hellige. Fornemmelig vil vi henlede de Brødres Opmærksomhed paa samme, som allerede har modtaget en eller anden Grad af enten det melchisedekske eller aaronske Præstedømme og er beskikkede til at forvalte noget Embede, enten som Præsident for en Conference eller Green, eller omreisende Ældste, eller hvilketsomhelst andet Embede eller Forvaltning være sig i aandelig eller timelig Henseende. Brødre! erindrer at I er den Allerhøiestes Tjenere og ærer Eders høie og hellige Kald ved trofast og utrættelig at udføre de Pligter, der paahviler Eder, ifølge det Eder paalagte Kald. Anseer det ikke for ringe, eller ubetydeligt, hvadsomhelst der anbetroes Eder og husker, at I tidlig eller sildig skal kræves til Regnskab for Eders Huusholdning af den, der har beskikket Eder, dersom I da er befundne at have været troe, vil I blive velsignede; i modsat Fald vil I aldrig opnaae de Velsignelser og Forjættelser, der blive dem til Deel, som har været trofaste, nidkjære og udholdende for Jesu Christi Riges Fremme.

Brødre! glemmer ikke at Eders Forvaltning gjælder ikke alene de aandelige, men ogsaa de timelige Ting; thi Guds Rige omfatter alt; dets Tjenere maa betragte det ene ligesaa vigtigt som det andet; en god Huusholdning i de timelige Ting forskaffer de aandelige Velsignelser. Det er os en Glæde at bevidne, at mange Brødre rettelig opfatter sin Plads, tiltager i Viisdom og deres Virksomhedskreds forøges forholdsviis. Det er os kjært, at de have givet Agt paa vore Raad, Formaninger, Veiledninger og Instruxer, som Tid efter anden har været indrykkede i dette Organ. Vi henvise dem fremdeles til disse Instructioner og formaner Enhver især i betimelig Tid at kræve Redegjørelse af de Brødre, de er satte over og som de forhaabentlig have underviist, følgende vore Forskrifter, der er eller fremdeles vorder givne. Vi veed, at Conference-Præsidenterne vil controllere Bogagenternes Regnskaber, og see til at de i rette Tid opgjør med Contoiret, (see 3 Aarg Nr. 15, Side 231; og 2 Aarg. Nr. 3, Side 47), saa at vi kan være istand til med

forenede Kræfter at udsprede Guds aabenbarede Ord iblandt Menneskens Børn, til Opløsning og Veiledning for dem, som sidde i Mørke; der paahviler alle Pagtens Børn en hellig Pligt i saa Henseende efter Enhvers Evne og Stilling.

Det er med Beklagelse, at vi har seet enkelte Brødre, der har været beskikkede at arbeide i Viingaarden, ikke alene at spilde den kostbare Tid førend de tiltraadte deres beskikkede Mission, men ogsaa med Lunkenhed at have røgtet samme, og endog forladt deres Virkekreds uden at gjøre Regnskab for deres Tjeneste; — troer Saadanne at kunne faae Løn med de Trofaste?

De Brødre der har modtaget Præstedømmet, uden endnu at være beskikkede noget Embede, samler Kundskab, Viisdom og Erfaring, og bereder Eder og viser Eder værdige til at blive deelagtige i Arbeidet, og Herren vil velsigne Eder tilligemed alle de trofaste Tjenere.

Notice. The Latter-day Saints' Millennial Star and Emigration Office i Liverpool er flyttet, saa at sammes Adresse vil fra d. 1ste April være: **Franklin D. Richards, 36 Islington, Liverpool, England.**

Apostlerne — deres Levnet, Hustruer og Børn.

I Kirkehistorien er der talt en heel Deel om selve Apostlerne, men meget lidet om deres Familier. Med Hensyn dertil giver en fransk Skribent følgende Spørgsmaal: Var Apostlerne gifte? havde de Børn? hvad blev der af disse Børn? hvor levede Apostlerne? hvor skrev de? hvor blev de af? havde de et District? udøvede de en borgerlig Forvaltning? havde de Dommerrettighed over de Troende? vare de Bisfopper? havde de en geistlig Indretning med Ritus og Ceremonier? Disse Spørgsmaal er mærkelige og Svaret udfordrer en heel Deel antiqvarisk Lærdom.

1. Var Apostlerne gifte?

Der gives et Brev, som man tillægger Martyren St. Ignatius, hvori findes disse afgjørende Ord: „Jeg erindrer Eders Hellighed lig Elias', Jeremias', Johannes den Døbers, de udvalgte Disciples, Timotheus', Titus', Erodius Clements, som levede i Kydskhed, men jeg dadler ikke de Andre, lykkelige i Ægteskabsbaandet, og jeg haaber at blive funden værdig af Gud til at følge deres Fodspor i hans Rige efter samme Exempel som Isaak, Jacob, Esaias og andre Propheter, som Peter og Paulus og som de Apostler, der var gifte."

Nogle Lærde har paastaaet, at Pauli Navn er indskudt i dette navnkundige Brev. Turien og Alle, som have seet St. Ignatii Breve paa Latin i Vaticanets Bibliothek, tilstaaer at Pauli Navn er fundet i dem. — Og Baronius negter ikke, at denne Sætning findes i nogle græske Mannskripter; men han paastaaer, at disse var tilføiede af nogen nyere Græker.

Der var i det gamle Bibliothek i Oxford et Mannskript paa Græsk af disse St. Ignatii Breve, i hvilket de anførte Ord er fundne. Jeg veed ikke om det bler brændt tilligemed mange andre Bøger ved Oxfords Indtagelse af Cromwell. Der findes endnu eet paa Latin i det samme Bibliothek, i hvilket Ordene „Pauli et Apostolorum" er udslettede, men paa en saadan Maade, at de gamle

Characterer letteligen kan læses. Det er vist, at denne Sætning findes i mange Udgaver af Brevene.

Denne Trætte om Pauli Ægteskab er meget intetsigende. Hvad gjør det til Sagen enten han var gift eller ikke, hvis de andre Apostler var det? Vi behøver blot at læse hans første Epistel til Corinthierne 9 C. for at bevise at han kunde have været gift ligesom de Andre: "Have vi ikke Ret til at føre en Søster som Hustru omkring, som og de andre Apostler, og Herrens Brødre og Kephas? Eller have alene jeg og Barnabas ikke Ret til ikke at arbeide? Hvo tjener vel i Krig paa sin egen Sold?" Det er klart af dette Skriftsted, at alle Apostlerne vare gifte ligesaavel som Peter.

Og St. Clement af Alexandria erklærer bestemt at St. Paulus havde en Hustru. Den romerske Kirkeorden har forandret sig, men det forhindrer ikke, at der har været andre Skikke i de første Tider.

2. Om Apostlernes Børn.

Vi veed meget lidt om deres Familier. St. Clement af Alexandria siger, at Peter havde Børn; at Philippus havde Døttre, som han bortgiftede. Apostlernes Gjerninger taler om Philippi fire Døttre, som propheterede. Man troer, at der var een gift, og at hun var St. Hermione.

Eusebius beretter, at Nicolaus, valgt af Apostlerne til at deeltage med Stephanus i det hellige Embede, havde en meget smuk Hustru, over hvilken var skinsyg. Da Apostlerne havde irettesat ham for hans Feil, forbedrede han sig, og idet han bragte sin Hustru for dem, sagde han: — "Jeg er villig til at afstaae hende; den, som vil, tage hende til Hustru." Apostlerne antog ikke hans Tilbud. Han havde een Søn og flere Døttre med sin Hustru.

Cleophas var, ifølge Eusebius og St. Epiphus, St. Josephs Broder og Fader til St. Jacob den mindre og til St. Judas, som han havde med Maria, den hellige Jomfrues Søster. Saaledes var Apostelen Judas Jesu Christi Søskendebarn.

Hegesippus, omtalt af Eusebius, siger at to Børnebørn af St. Judas fremstilledes for Keiser Domitian som Efterkommere af David og som dem, der havde en nomtvistelig Ret til Jerusalems Throne. Domitian, som frygtede, at de kunde gjøre Brug af denne Ret, udspurgte dem selv; de fremsatte deres Slægtfølge. Keiseren spurgte dem, hvad deres Stilling var; de svarede, at de besad 39 Tøndeland Jord, som betalte Skat, og og at de var Arbeidsmænd. Keiseren spurgte dem da, naar Christi R ge vilde komme; de sagde, at det vilde blive ved Verdens Ende. Derefter lod Domitian dem gaae i Fred, hvilket viser, at han ikke var en Forfølger.

(Af Saturday Evening Post.)

Lærdomme af Propheten Joseph Smith.

(Fortsat fra Side 176).

Jeg veed ikke hvor snart disse Ting vil finde Sted; og skal jeg, ved Synet af dem, raabe Fred? Nei! Jeg vil opløfte min Røst og bære Vidnesbyrd om dem. Hvor længe I vil have gode Afgrøder og Hungersnøden forebygges, veed jeg ikke. Naar Figentræet skyder dets Blade, vider da, at Sommeren er nær.

Vi kan forvente Engle og modtage deres Betjening; men vi skal undersøge Aanderne og prøve dem, thi det er ofte Tilfældet, at Menneskene tage Feil med Hensyn til disse Ting. Gud har saaledes forordnet det, naar han har meddeelt Noget, at intet Syn maa annammes, uden hvad I seer med seende Øine og høre med hørende Øren. Naar I seer et Syn, bed for Fortolkningen; om I ikke faaer den, tillnk det; der maa være Vished i denne Ting. Et aabent Syn vil tilkjendegive hvad der er mere vigtigt. Løgnens Aander er gangne ud over Jorden. Der vil blive store Aande-Aabenbarelser, baade falske og sande.

At blive født paany, skeer ved Guds Aand formedelst Ordinancerne. En Guds Engel har aldrig Vinger. Somme vil sige, at de har seet en Aand; at han har rakt dem sin Haand, men at de ikke rørte den. Dette er en Løgn. Først, det er tvertimod Guds Plan; en Aand kan ikke komme uden i Lysglands; en Engel har Kjød og Been; vi kan ikke see deres Glands. Djævelen kan vise sig som en Lysets Engel. Bed Gud at aabenbare det; om det er af Djævelen, vil han flye fra Eder; om det er af Gud, vil han tilkjendegive sig, eller gjøre det aabenbart. Vi kan komme til Jesus og spørge ham; han forstaaer alt angaaende det; om han kommer til et lidet Barn, vil han nedlade sig til et lidet Barns Sprog og Evne.

Enhver Aand, ethvert Syn eller enhver Sang er ikke af Gud. Djævelen er en Taler; han er mægtig; han tog vor Frelser op paa Tindingen af Templet, og holdt ham i Ørkenen i fyrretyve Dage. Gaven at bedømme Aander vil gives til den præsiderende Ældste. Bed for ham, at han maa have denne Gave. — Tal ikke i Tungemaal uden at forstaae det, eller uden Fortolkning. Djævelen kan tale i Tungemaal; Fjenden vil komme med sit Værk; han kan friste alle Klasser, han kan tale i Engelsk, eller Dansk, eller Tydsk. Lad Ingen tale i Tungemaal uden han fortolker, med mindre det skeer med dens Samtykke, som præsiderer; da maa han bedømme eller fortolke eller en anden maa. Lad os tale til Ære for Abraham, Noa, Adam, Apostlerne, som have Samfund med disse Ting, saa skal vi blive iblandt det Tal, naar Christus kommer.

Brev fra Præsidenten for Kjøbenhavns Conference.

Øst-Sjælland den 19de Marts 1855.

Præsident J. Van Cott!

Kjære Broder!

Der er ingen Ting, der fryder mit Sind mere, end det Lys, som udstraaler fra „Skandinaviens Stjerne," men især glæder jeg mig over den udkomne „Advarsels Røst." Den vil i Sandhed, ved Guds Naade, gjøre mere Gavn end mange Ældste, hvis de var den foruden. Den er et Vaaben for Brødrene, som gaaer ud med Budskabet; de behøver ikkun i al Sindighed, veiledte af Herrens Aand, at slaae op denne Bog og læse passende Afsnit af Samme, og det meest tilfredsstillende Vidnesbyrd vil naae de oprigtige Tilhøreres Hjerter; og

ikke det alene, men de kan ogsaa efterlade et Exemplar af Samme til den, som elsker Sandheden og vil ransage Skrifterne, hvilket vil blive et ypperligt Middel for Granskeren til at befæste i Hukommelsen, hvad han har hørt, som ellers saa lettelig glemmes, og han vil forøge sin Kundskab og paa denne Maade gjøre sikkrere og hurtigere Fremskridt paa Sandhedens Vei. Jeg har alædet mig overmaade i disse Dage ved at see med hvilken Begjærlighed baade Søskende og Fremmede har stræbt at komme i Besiddelse af „Advarsels Røsten.“ Jeg tør paastaae, at dersom Bogagenterne, Forstanderne og de omreisende Ældste forstod rigtigt at vurdere denne kostelige Bog og gjorde deres Pligt, saa vilde det ikke vare mere end to Maaneder førend det halve Oplag vilde være forbrugt i denne Conference. Frugterne deraf vilde være uberegnelige baade for det Nærværende og det Tilkommende.

Med Hensyn til Guds Riges Fremadskriden i denne Conference er Udsigterne forhaabningsfulde.

Deres med Agtelse
hengivne Broder
O. N. Liljenqvist.

Tidernes Tilstand.

Af Richard Coleman.

(Frit oversat fra Millennial Star.)

Alt mere forunderlig Tiden nu bliver,
Nye Tildragelser hvert Aar os giver.
I Sandhed det synes, som Alt var af Lave,
Nationerne kriges paa Land og paa Have.
Sygdomme ofte besøger nu Jorden
Og Mangen som Offer for samme er vorden,
Og Døden sig fryder og griber sit Bytte,
Enten det findes i Slot eller Hytte.
Den rædsomme Hunger, for hvilken man gruer,
Opreiser sit Hoved og Folkene truer
Med Mangel paa Brød; og stor vorder Nøden,
At Mange vil lukke sit Øie i Døden.
Om Jordskjælv vi hører i fremmede Lande,
Orkanernes Rasen paa brusende Vande;
Stæder og Skibe i Dybet forsvinder,
Og Frygt i de Dødeliges Hjerter oprinder
For det, der er skeet og endnu vil skee!
O I Viismænd i Verden! kan I mig nu sige
En Aarsag til dette og andet deslige?
Lad mig saa høre de Grunde hvorfor
Fordærveren løsladt paa Jorden nu gaaer. —
Men ak! I er stumme, I kan ikke tale,
Hvor er Eders Viisdom, af hvilken I prale?

Behag nu lidt stille og rolig at være,
Saa vil jeg forsøge at Eder belære:
„En Mand af Gud er udsendt vorden,
At vidne for Nationerne paa Jorden
Om Frelsens Evangelium, det sande,
Som nu prædikes skal i alle Lande;
Beklædt med Myndighed han blev af Gud
Og som Prophet han gik til Folket ud
Og løftede sin Røst, som Herren bød;
Til Hedning som til Jøde Ordet lød:
„Nu Tiden kommen er, som Jehova har sagt,
„At samle Israel udi den nye Pagt,
„Som evig stande skal. Gaaer derfor hjem
„Til Zion og Jerusalem!
„Thi Herrens store Værk begynde skal,
„Der ødelægge vil de Ondes Tal,
„Men frelse dem, som lydige vil være;
„De arve skal den „nye Jord" med Ære."
Men endskjøndt disse Ord var trøsterige,
Og mange Troende annammede Guds Rige,
Saa var der nok af dem, som havde Ondt i Sinde
Mod Guds Udsendte, der advarede de Blinde;
Ja, hans Liv blev ofte eftertragtet
Og Herrens Budskab saare blev foragtet.
Tilsidst Propheten faldt for Morderhaand,
Og som „Martyr" han gik til Fredens Land.
Nu Smerten gjennemfoer hans Kjære,
Naar Kæmpen faldt for Guds og Rigets Ære;
Men Engle hviskede saa sagte: „Han er død!
„Hans Livstid runden ud; dog — fordi han lød
„Sin Herres Kald, han velsignet blive skal
„Og samles med de Herliggjortes Tal!".
See dette er den sande Grund hvorfor
Dødens Engel over Land og Vande gaaer;
Derfor I Store! og I Smaa! vend om
Fra Synd og Vantro og til Daaben kom,
Mens det er Tid, at I kan Naade faae
Og frelste i Guds Rige med Israel indgaae!

C. W.

Indbetalt til Contoiret.

A. P. Trane	67 Rd.	„ Mk.	„ Sk.
N. Nilson	39 —	„ —	„ —
Mads Larsen	12 —	„ —	„ —
Summa	118 —	„ —	„ —

Contoirets Tilgodehavende den 20de Marts 1855.

Conferencen.	Agenten.		Gjeld.					
Kjøbenhavn	A. P. Trane	. . . .	661	Rdl.	5	Mk.	8	Sk.
Aalborg	J. C. Klingbeck	. . . .	272	—	4	—	13	—
Fredericia	H. P. Olsen	. . . .	83	—	1	—	13	—
Do.	H. Jensen	. . . .	27	—	4	—	12½	—
Do.	Mads Larsen	. . . .	73	—	1	—	10	—
Lolland	Johan Svensen	. . . .	169	—	5	—	11	—
Bornholm	J. P. Folkman	. . . .	138	—	2	—	14	—
Vensyssel	P. C. Jensen	. . . .	257	—	3	—	6½	—
Skaane	N. Nilsson	. . . .	128	—	1	—	5	—
Brevig	K. Peterson	. . . .	526	—	2	—	8	—
Stockholm	Aake Jönson	. . . .	29	—	3	—	6	—
		Summa	2369	—	1	—	11	—

Diverse Debitorer.

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	2369	1	11
N. P. Peterson	12	"	"
A. Nielsen	5	3	"
C. F. Nielsen	2	1	11
Jürgens	2	"	11
Köhl	4	"	6
Gudmundsen	3	5	4
N. Larsen	13	4	6
S. Hansen	9	4	10
H. Christophersen . . .	3	5	11
Nils Nilson	8	3	4
H. Hendriksen	"	2	4
Lateris	2435	2	14

	Rdl.	Mk.	Sk.
Transport	2435	2	14
C. A. Madsen	6	"	"
Ole Larsen	3	"	"
Niels Andersen	11	3	4
P. Hansen	7	3	3
A. Grønbeck	9	3	8
A. Weihe	10	"	"
H. Hansen	2	5	3
F. T. Grønberg . . .	"	5	"
Peter Madsen	3	5	6
Johan Liljenstrøm . . .	2	2	4
Jørgen Hansen	"	3	4
Summa	2493	3	14

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Udgivet og forlagt af J. Van Cott.
Trykt hos F. E. Bording.